

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **M. Ž.**, v řízení zastoupeného JUDr. Jiřím Rakem, advokátem se sídlem Kopřivnice, Štefánikova 31, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ostravě** se sídlem Ostrava, Na Jízdárně 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.12.2010 č.j. 8996/10-1401-800231, ve věci daňového penále,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu ve Frýdku-Místku ze dne 21.9.2010 č.j. 124482/10/362962804953, jímž bylo žalobci sděleno daňové penále na daň z převodu nemovitostí za období od 25.6.2004 do 15.9.2010.

Namítá, že na majetek žalobce byl podle zák. č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZKV“), dne 25.2.2004 prohlášen konkurs. Daňový nedoplatek nebyl pohledávkou za podstatou ve smyslu § 31 odst. 2 ZKV. Správkyně konkursní podstaty tak nemohla pohledávku uhradit jinak (dříve) než v rámci rozvrhového usnesení a nemohl ji uhradit ani žalobce sám (jsa omezen prohlášeným konkursem). Po žalobci se tak požaduje úhrada penále za období, kdy daňový nedoplatek ze zákona (ZKV) nemohl nikdo zaplatit. Je-li tedy jedním zákonem (ZKV) bráněno v úhradě dluhu, nemůže být žalobce podle jiného zákona [zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“)] sankcionován za to, že k úhradě nedošlo. Žalobce má za to, že za dobu konkursu by nemělo být penále vůbec vypočteno, kdy odkazuje na § 33 ZKV. Takto vzniklé penále za dobu konkursu je navíc zvýhodňováním věřitele, když jiným věřitelům za období konkursu úrok z prodlení neběží. Žalobce upozorňuje i na novelizaci provedenou zák. č. 296/2007 Sb., kdy touto novelizací bylo do ZSDP zakotveno ust. § 40b odst. 5, podle něhož v průběhu insolvenčního řízení nevznikají vůči přihlášeným daňovým pohledávkám sankce, přičemž podle přechodných ustanovení k zák. č. 296/2007 Sb. se toto pravidlo od 1.1.2008 vztahuje i na konkursy nařízené podle ZKV.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Zdůrazňuje, že ustanovení zák. č. 296/2007 Sb. správce daně i žalovaný respektovali, neboť za dobu od 1.1.2008 do skončení konkursu nebylo penále vypočteno. Polemizuje s názorem žalobce o povaze pohledávky jako přednostní, když podle žalovaného splatnost nastala až po uplynutí 30-denní lhůty od doručení platebního výměru správce konkursní podstaty, t.j. 25.6.2004 (platební výměr doručen 26.5.2004). Zdůrazňuje, že své pohledávky do konkursního řízení řádně přihlásil. Odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 15 Af 43/2010.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu napadeného rozhodnutí soud především zjistil, že penále není žalobci předepsáno za dobu od 1.1.2008 do 19.2.2010 (právní moc usnesení o zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení).

Krajský soud proto konstatuje, že ust. § 40b ZSDP spolu s přechodnými ustanoveními k zák. č. 296/2007 Sb. bylo respektováno.

Stěžejní otázkou pro posouzení dané věci tak je, zda před novelizací provedenou zák. č. 296/2007 Sb. vznikalo daňové penále i v době prohlášení konkursu na majetek daňového subjektu.

Podle § 63 odst. 2 ZSDP penále se počítá za každý den prodlení počínaje dnem následujícím po dni splatnosti až do dne platby včetně, a to ode dne původního dne splatnosti. Daňový dlužník je povinen zaplatit za každý den prodlení penále ve výši 0,1 % z nedoplatku daně. Nedoplatky na poplatcích a příslušenství

daně se nepenalizují. Penále stanovené podle tohoto ustanovení se uplatní nejdéle za 500 dnů prodlení; za každý další den prodlení se uplatní penále ve výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné v první den kalendářního čtvrtletí.

Podle § 33 odst. 1 písm. a), d) ZKV z uspokojení pohledávek jsou vyloučeny
a) úroky, úroky z prodlení a poplatek z prodlení z pohledávek věřitelů vzniklých před prohlášením konkursu, jestliže přirostly v době od prohlášení konkursu;
d) mimosmluvní sankce postihující majetek úpadce, s výjimkou penále za nezaplacení daní, poplatků, cla, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistného na veřejné zdravotní pojištění včas a ve správné výši, pokud povinnost zaplatit toto penále vznikla před prohlášením konkursu.

Ust. § 14 ZKV (o účincích prohlášení konkursu) ani § 30 a násl. ZKV (o rozvrhu) ani žádné jiné ustanovení jakéhokoli právního předpisu nestanoví (s výjimkou právní úpravy účinné až od 1.1.2008 - § 40b ZSDP, od 1.1.2011 ust. § 243 odst. 3 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů) ani záповěď vzniku úroků, úroků z prodlení, poplatku z prodlení či daňového penále v průběhu konkursu ani zánik pohledávek neuspokojených v konkursu jako účinek rozvrhového usnesení.

Krajský soud proto vyvrací názor žalobce, že by jiným věřitelům za dobu konkursu nevznikalo právo na úroky, úroky z prodlení či poplatek z prodlení. Takový nárok jim za dobu konkursu vznikl.

Stejně tak vzniklo i za dobu konkursu (předcházející datum 1.1.2008) i daňové penále z daňových nedoplatků žalobce, přičemž z pohledu okamžiku vydání napadeného rozhodnutí je již zcela lhostejno, zda se jednalo o pohledávku přednostní či nepřednostní. Otázka „přednostnosti“ pohledávky totiž byla významná jen v době konkursního řízení, které však již bylo pravomocně před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaného skončeno.

Na uvedeném ničeho nemění ani ust. § 33 ZKV, naopak toto ustanovení předpokládá, že úroky, úroky z prodlení, poplatky z prodlení a daňové penále vznikly. Význam ust. § 33 ZKV tkví toliko v tom, že pohledávky tam vypočtené nelze uspokojit ani v průběhu konkursu ani v rámci rozvrhového usnesení.

Konečně již i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15.3.2010 č.j. 8 Afs 26/2009-76, Sb. NSS č. 2068/2010, www.nssoud.cz, uzavřel, že ani mimořádné okolnosti představující úpadek dlužníka, ničeho nemění na situaci, že úpadek je i nadále daňovým subjektem, vznikla mu daňová povinnost a tuto ke dni splatnosti nesplnil. Právní předpisy pak nedávají žádnou možnost posoudit vzniklou situaci jinak, než jak učinily daňové orgány. K obdobným závěrům dospěl nedávno též Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 31.10.2011 č.j. 15 Af 43/2010-29, Sb. NSS č. 2604/2012.

S ohledem na to, že uplatněné žalobní body byly shledány nedůvodnými, krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšnému žalovanému v řízení nevznikly žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. listopadu 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu